

V Ě Ž K A

OBECNÍ OBČASNÍK – DRUZTOVÁ
116. ČÍSLO

INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU

Obrácím se k Vám se zprávami z obecního úřadu naposledy v letošním roce v čase příprav na vánoční svátky.

Letošní rok bych shrnul jako celkem úspěšný. Podařilo se nám realizovat část akcí, které jsme měly naplánované jak v rozpočtu, tak v rozvojovém dokumentu obce na období 2019–2022, ale ne všechny, jak jsme si představovali. Nerealizované akce jsme z důvodu neobdržení dotací odložili na příští rok. Z realizovaných akcí bych pouze shrnul: oprava komunikací v obci, oprava chodníku, stezka pro školáky na Dolíky, dokončení fasády kostela, údržba lipové aleje, nákup komunální techniky pro úklid obce, částečná výměna veřejného osvětlení, zahájení výstavby terasy za stodolní hospůdkou. Nerealizované akce: venkovní sezení u hřbitova, výměna vrat a vrátek na hřbitov, projektová dokumentace na úpravu vody pro vrty ve Volši.

Na prosincovém zasedání zastupitelstva se projednával rozpočet obce na rok 2020. V tomto rozpočtu je zakomponováno financování projektů ze strategického rozvojového dokumentu. Pro rok 2020 a nedokončené projekty z roku 2019 se jedná zejména o projektovou přípravu na úpravu vody, oprava komunikace před MŠ, oprava strojního předčištění na čistírně, oprava fasády márnice, dokončení rekonstrukce veřejného osvětlení, venkovní areál za stodolou, odbahnění rybníka na návsi. Podmínkou realizace některých akcí je však získání dotací, o které budeme žádat. Dále byla projednávána cena vodného a stočného, kde bohužel bylo nutno provést úpravu ceny vodného z důvodu zvýšených nákladů s provozem. Cena za kubík vody zůstává shodná jako v letošním roce, ale zvyšuje se paušální částka za vodovodní přípojku ze 150 Kč za rok na 400 Kč za rok. Zvýšení paušálu oproti zvýšení ceny za kubík vody se tak citelně neprojeví u odběratelů vody, ale zejména u nemovitostí, kde se voda neodebírá. Je to spravedlivější, jelikož provozní náklady je nutno rozpočítat a nechceme omezovat odběratele, kteří vodu skutečně odebírají. Toto navýšení se však projeví až ve vyúčtování za rok 2020 - úhrada až na začátku roku 2021. Cena u stočného zůstává pro příští rok stejná. Přesto jsou tyto ceny zhruba o 20 % nižší než v okolních obcích.

Upozorňujeme občany, že od 1. ledna 2020 začíná platit nová obecně závazná vyhláška obce č. 5, o místním poplatku za užívání veřejného prostranství. Jejím obsahem je zavedení opětovného výběru poplatku za provádění výkopových prací, který byl zrušen po výstavbě hlavních řadů vodovodu, aby nebyl překážkou pro občany při realizaci jejich vodovodní

přípojky, které byly hromadně prováděny. Dále vyhláška zpoplatňuje veškeré skládky stavebního materiálu a skládku paliva, pokud zábor veřejného prostranství překročí 3 dny. Vyhláška byla schválena již v září a v minulém čísle jste o ní byli informováni. Její znění je zveřejněno na webových stránkách obce.

Přeji Vám příjemné prožití vánočních svátků, pohodu v rodinném kruhu a načerpání sil do dalšího kalendářního roku.

Ing. Roman
Kohout, starosta

PODZIMNÍ TURISTICKÝ POCHOD

TJ Sokol Druztová, odbor Sportu pro všechny, uspořádal dne 28. 9. 2019 tradiční svatováclavský turistický pochod. Sraz byl v 9:00 hod. před MŠ a ještě v půl deváté lilo jako z konve. To odradilo některé pravidelné účastníky, ovšem zase přibyli noví partáci. Před devátou hodinou přestalo pršet, vykouklo sluníčko a celý den byl krásný, prosluněný, právě babí léto. Vyrázili jsme směrem na Chrást, dále do Nové Huti, kterou už jsme před rokem obdivovali při cestě na Kokotské rybníky. Tentokrát jsme se vydali po modré značce údolím řeky Klabavy směrem ke golfovému hřišti v Dýšině. Po několika kilometrech jsme zabočili do lesa a po téměř nepoužívané lesní cestě jsme pokračovali směrem k ejpovické nádrži. Na cestě v trávě nás čekalo překvapení. Tolik krásných křemenáčů pohromadě nikdo z nás už dlouho neviděl. Úžasný houbařský zážitek. A paní kuchařku z MŠ to nezaskočilo. Měla s sebou i nožik, hadřík a plátěnou tašku. Zkrátka, vždy připravena.

Vrátili jsme se k zadnímu vchodu do golfového areálu a po asfaltové cestě, určené pro pěší, jsme se vraceli podél golfového hřiště. Krásné počasí přilákalo mnoho golfistů i golfistek, které jsme mohli sledovat při hře na dokonalém trávníku a v krásném prostředí.

Dorazili jsme do Horomyšlic – osady patřící k Dýšině. Dávno je pryč doba, kdy jsem sem chodila jako malá holka s rodiči na návštěvu k tetě a strýci. Vše bylo černé od popílku z Hrudkoven (pro dříve narozené – továrna na zpracování rudy), tráva, stromy, kam se sáhlo, bylo černé, ani okna se nemohla otevřít. Zato dnes, v slunci prozářeném dni, kdy se stromy začaly zbarvovat do zlatova, radost pohledět. V golfovém resortu, asi 10 minut od Horomyšlic, jsme si dopřáli pivo a odpočinek.

Čekala nás zpáteční cesta domů. Samozřejmě nechyběla zastávka v chrástecké cukrárně na kávě a dortíku. Zasloužili jsme si odměnu. Do Druztové jsme dorazili v 16:00 hod. a ušli jsme, dle vedoucího výpravy, 20 km. Svátek sv. Václava jsme si v krásné přírodě a v dobré partě krásně užili.

Za TJ Sokol Druztová Marcela Laurencová

CESTA SE SVĚTÝLKY ZA SV. MARTINEM

Rok uplynul jako voda a nastal čas, abychom s dětmi opět osvětlili Druztovou lampiony nebo lucerničkami. Tentokrát měla naše cesta podtitul se světýlky za sv. Martinem.

Pranostiku o svatém Martinovi na bílém koni děti znaly. A tak nic nebránilo tomu, abychom se vydali na cestu, svítili si lampionky a vyhlíželi, jestli už sv. Martin přijíždí a přináší první sníh. Náš průvod se přesouval směrem k dětskému hřišti. Náhle jsme v dálce spatřili, jak se k nám blíží bílý kůň a na něm bíle oděný muž. Jel hrdě a tiše. Snad svatý Martin ...

Náš nedělní podvečer měl ještě pokračování. Pro děti jsme připravili dvě stezky odvahy. Kolem dětského hřiště vedla stezka pro malé děti, které ještě potřebovaly doprovod rodičů. Do tmy zářily plamínky svíček, otisky podkov koně sv. Martina a sem tam také poletoval duch. Na cestu si malí odvážlivci svítili svým lampionkem. Někteří vykročili s odvahou, jiní se pro jistotu potřebovali držet za ruku maminky nebo tatínka.

Starší děti nechaly své rodiče čekat u Apolla, doprovod je dovedl do Farského lesa, aby si prošly stezku odvahy mnohem strašidelnější. Do tmy svítily pouze barevné podkovy a ozývalo se záhadné houkání. Na konci temné cesty stál obraz Martinova bílého koně. Hluboký hlas řekl: „Podepiš se.“ Kdo se ještě neuměl podepsat, nakreslil značku. Zpět na cestu je zavedlo mihotavé světlo svíček.

Na závěr jsme se všichni sešli u Apolla, zahřáli se teplým čajem či punčem a pochutnali si na sladkých i slaných dobrotách, které napekly druztovské maminky.

Jitka Vracovská,
TJ Sokol Druztová

DRUZTOVSKÁ ADVENTNÍ OKÝNKÁ

Milé děti, rodiče, sousedé! Pojd'te s námi prožít krásný adventní čas s putováním po naší obci. Připravili jsme pro Vás (především tedy pro děti) předvánoční hru „**Druztovská adventní okýnka**“.

Stejně jako děti otevírají s velkou radostí a natěšením okénka na adventním kalendáři, mohou každý den od 1. 12. do 24. 12. objevovat rozsvícená čísla v oknech vybraných domů v Druztové. První – číslo 1 – se rozsvítí v neděli 1. 12. V pondělí 2. 12. se přidá další dům s číslicí 2 a tak budeme pokračovat každý den až do Štědrého večera, kdy bude svítit všech 24 domů.

Úkolem dětí bude najít jednotlivé osvětlené domy a zaznamenat je do hrací karty, která je připravena ke stažení na facebooku TJ Sokol Druztová, nebo na webových stránkách naší obce v sekci *Organizace – TJ Sokol – ASPV – Akce*. V tištěné podobě bude k vyzvednutí na středních cvičeních v tělocvičně MŠ, nebo ji najdete na stolku na Obecním úřadu.

Adventní okýnka budou svítit až do 30. 12., aby měl každý dostatek času je všechna najít.

Velké **vyhodnocení** adventního putování pak proběhne **v neděli 5. 1. od 16:00 hodin u Apolla**. Probereme s dětmi, jak se jim hra dařila, která čísla bylo nejsložitější najít a která třeba našly jen tak náhodou, protože bydlí v sousedství. Připraven bude teplý čaj a nějaká ta dobrota. Společně se tak rozloučíme s letošními Vánocemi a zároveň přivítáme nový rok.

Na každé dítě, které se hry i vyhodnocení zúčastní, tady bude čekat dáreček.

Ať už budete doprovázet Vaše ratolesti při dobrodružných pátráních, nebo se rozhodnete jít se na adventní okýnka podívat jen tak ze zvědavosti, věříme, že Vám zpříjemní adventní čas a že Vám třeba napomohou zpomalit a vychutnat si společné chvíle strávené večerní procházkou.

Krásné Vánoce a šťastný nový rok Vám přeje

TJ Sokol Druztová

ZPRÁVA SDH DRUZTOVÁ

5. října odstartovala dětem nová závodní sezóna 2019/2020. Jelo se do Hromnice, kde děti čekaly závody všestrannosti – II. ročník „Memoriálu Miroslava Plaščiaka“. Naše SDH reprezentovala čtyři družstva. Družstvo přípravy (Julie Svobodová, Jan Šmajstrla, Karin Vejvodová, Michael Benedík) se umístilo na 5. místě, mladší A (Karla Bažantová, Rozárie Bažantová, Nikolas Benedík, Matěj Kepl, Adina Vejvodová) vybojovalo 17. místo, mladší B (Anna Nekolová, Jakub Nováček, Tomáš Kovanda, Michaela Techlová, Anna Šmajstrlová) skončilo na 18. místě. Starší (Amálie Bidziljová, Lucie Svobodová, Adéla Šíroká, Vojtěch Kovanda, Vojtěch Khodl) obsadili 26. místo.

6. října jsme pořádali Drakiádu, i letos ve spolupráci s Mateřskou školou Druztová. Je to až neuvěřitelné, opět nám vyšlo počasí a vítr foukal o sto šest. Draci vzlétali k oblakům jeden za druhým, aniž by se člověk musel více snažit. Nad Druztovou tak létalo mnoho desítek různých draků. Tentokrát byla vyhlášena soutěž o nejchutnější podzimní dobroty, a tak se v den konání prohýbaly stoly a bylo co ochutnávat.

I letos jsme se přihlásili do projektu 72 hodin, kde se jedná o tři dny plné dobrovolnických aktivit, které se konají po celé ČR. Kdykoliv během těchto 72 hodin (10. – 13. října 2019) a zároveň jakkoliv dlouho se dobrovolníci po celém Česku pustili do aktivit, které pomohou druhým, přírodě, či jejich okolí. Cílem 72 hodin je zapojit co nejvíce mladých lidí a ukázat jim, že stačí málo, aby společně dokázali mnoho! A stejně jako loni naše cesta vedla na zámek Kynžvart, tedy „Jedeme na Kynžvart již po třetí!“. Naše výprava, která se skládala z 6 dospělých, 12 dětí a půl dětí se vydala v sobotu ráno směr Kynžvart, kde nás přivítala zahradní architektka pí. Sýsová, která s námi trávila skoro celý víkend. Jako předloni jsme bydleli ve Sládkově domě. Říká se, že tam straší, ale ani tentokrát jsme žádné strašidlo nepotkali. Opět nás čekalo uklízení zámeckého parku, čistili jsme schody, hrabalo se listí, vyřezávalo se křoví, snášelo se klestí, děti i dospělí makali celý den a odvedl se kus práce. K večeru jsme si udělali ohýnek a opekli buřty, které jsme dostali za pomoc. Po večeri jsme se šli podívat na osvětlený zámek a zablblnout si se stíny, to už prostě k návštěvě Kynžvartu patří. Druhý den jsme dopoledne strávili opět prací a dokončili jsme to, co jsme v sobotu nestihli. Po obědě, za odměnu, jsme měli prohlídku zámku, tentokrát nám pan kastelán zařídil oba dva okruhy. I když jsme víkend strávili prací, tak jsme si to dokázali užít a rádi jsme pomohli

dobré věci. Pí. Sýsová i kastelán byli s naší odvedenou prací spokojeni, a tak se všichni těšíme na viděnou příští rok. Motto projektu 72 hodin je „pomáhám, protože chci“ a my jsme rádi, že pomáhat se nám daří.

Letošní ročník vyhlásila Česká rada dětí soutěž o nejlepší z hodnocení projektů 72 hodin. Soutěž byla vyhodnocena formou losování, kam se zařadily všechny projekty, které vyplnily hodnocení.

26. října jsme pořádali V. Druztovské Vinobraní. Jak už bývá zvykem, bylo přítomné policejní komando, které bedlivě dohlíželo na případné zloděje vína, a to vše za doprovodu kapely w.a.m.p.

31. října jsme udělali akci Daruj krev v rámci sboru. Cesta čtyř našich členů v dopoledních hodinách vedla na Transfúzní oddělení Fakultní nemocnice Plzeň, kde udělali dobrou věc a darovali svou krev. V budoucnu chceme tuto akci dělat pravidelně každé čtyři měsíce, s vedením transfúzky již domlouváme termíny na příští rok. Příští akce bude někdy v únoru, na tento termín bychom chtěli oslovit i širší veřejnost. Již teď můžete přemýšlet, zda by někdo z Vás chtěl udělat dobrý skutek a třeba sám na to nemá odvalu. Určitě budeme rádi, když se k nám připojíte.

2. listopadu jsme se s dětmi vydali na noční závody do Nevřene – tzv. „Nevřeňské bloudění“. Jako první jela závodit přípravek, respektive dva přípravekáři a dva mladší, které tvořili smíšené družstvo (Julie Svobodová, Jan Šmajstrla, Anna Šmajstrlová, Jakub Nováček), se umístilo na 3. místě. Poté jeli ostatní, kteří startovali až po půl deváté večer. Družstvo starší (Johana Heřmanová, Lucie Svobodová, Vojtěch Kovanda, Matouš Krejsa, Jaroslav Hauptmann) obsadilo 37. místo a družstvo mladší (Rozárie Bažantová, Anna Nekolová, Tomáš Kovanda, Karla Bažantová, Michaela Techlová) vybojovalo 7. místo.

9. listopadu jsme pořádali již po třetí soutěž všestrannosti pro dorostence. Zúčastnili se jednotlivci z SDH Druztová, SDH Město Touškov, SDH Letkov, SDH Rybnice, SDH Hořehledy, SDH Bučí – celkem 37 závodníků, kteří byli rozděleni do 6 kategorií podle věku a pohlaví. Závodníky čekala trasa dlouhá 3 km, na které plnili 9 disciplín. A jak si vedl náš dorost? Kategorie starší dorost chlapečci 2003–2002 – 2. místo Tomáš Heřman, kategorie starší dorost dívky 2002–2003 – 2. místo Magdaléna Krňoulová, 3. místo Lucie Jelenová, 4. místo Lucie Vracovská, kategorie střední dorost dívky 2004–2005 – 4. místo Eliška Tomková, 6. místo Denisa Dörflerová, kategorie mladší dorost chlapečci 2006–2007 – 5. místo Jaroslav Hauptmann, kategorie mladší dorost dívky 2006–2007 – 3. místo Amálie Bidzilišová, 5. místo Lucie Svobodová.

11. listopadu jsme se místo tréninku vydali do Plzně na exkurzi do Hasičské záchranné stanice, kde sídlí Správa železniční dopravní cesty, neboli Drážní hasiči. Jelikož nás byla početná výprava rozdělili jsme se do 4 skupin a každou si vzal na starosti jeden z přítomných hasičů. Dozvěděli jsme se, co vše jejich práce obnáší, že jejich působnost sahá po celém Plzeňském kraji a mnoho dalšího.

Poslední dva listopadové tréninky jsme zasvětili převážně lezení na horolezecké stěně, někteří si vylezli poprvé, někteří už jsou oštěpení lezci. Musím konstatovat, že na většině dětí, které již chodily, je vidět velké zlepšení, co se stěny týče.

30. listopadu jsme na přání občanů uspořádali ještě jednu Železnou sobotu. Výtěžek z této akce bude věnován na nákup nového auta pro přepravu dětí. Děkujeme všem, kteří přispěli.

1. prosince jsme se zúčastnili posledních dětských závodů v tomto roce „Mikulášské střelby na čerta“ konané v Ledcích. Závodů jsou zaměřené na střelbu (vzduchovka, luk, foukačka), Jedná se o jediné závody, kde soutěží, jak družstva, tak zároveň i každý sám za sebe, proto jsme se opět rozhodli vzít s sebou každého mladého hasiče, který bude mít chuť si zazávodit. Jelikož uzávěrka Občasníku Věžka byla dříve, než jsme obdrželi výsledky závodů, uveřejníme je až v příštím čísle.

Zároveň 1. prosince nám začal advent, a tak jsme se v podvečer sešli v parku za Obecním úřadem. První adventní neděli nám zpřijemnila svým vystoupením dětí z mateřské školky.

2. prosince jsme pořádali Mikulášskou nadílku. Děti zpívaly spolu s Mikulášem koledy, který je doprovázel na kytaru, andílek se přidal, jen ten čert dělal zase neplechu. Nakonec každý dostal balíček s nějakou tou dobrůtkou. Pro děti byly vytvořeny Vánoční dílničky, a po zbytek akce hrála reprodukováná hudba.

Na druhou adventní neděli bylo připraveno vystoupení dětí z řad hasičů, třetí adventní neděli nám zpřijemnila hudební skupina Sešlost a poslední nám vyjde na 22. prosince, což už všichni budete mít Věžku v ruce, a tak nebudeme předbíhat.

Od 25. listopadu do 9. prosince jsme ve spolupráci s OSH PS Odbornou radou ochrany obyvatel vyhlásili akci Příběh hraček pokračuje. Sbírali se nerozbité hračky, pastelky, knížky, stolní hry. Sešlo se toho dost, za což děkujeme. Vybrané věci poputují dále do sociálně slabších rodin a nemocnic.

I letos se nám povedlo získat peníze z několika dotací (MŠMT, Plzeňský kraj), z kterých jsme zakoupili vybavení pro děti, poháry a medaile na námi pořádanou soutěž.

Na poslední trénink mladých hasičů 16. prosince je domluven program v Muzeu strašidel v Plzni, který má název Nebuďme slepí k nevidomým. Děti si vyzkouší, jaké to je být nevidomým, jak se k nim chovat atd. Po vánočních prázdninách začínáme v pondělí 6. ledna v obvyklých hodinách.

Mé poděkování patří všem, co v roce 2019 náš sbor podporovali, ať již finančně nebo jakoukoliv jinou pomocí, ať už to byli naši členi či nečleni, neboť každý si to dobrovolnictví a nezištnost představuje a vysvětluje jinak a já jsem ráda, že se stále najdou lidé, kteří myslí i na ostatní, pomůžou a nečekají od toho krom dobrého pocitu nic jiného, a hlavně se nenechají zviklat tím, co na to řekne někdo jiný.

V závěru bych Vás ráda pozvala na III. ročník „Rozhýbeme Druztovou“, který se bude konat 1. 1. 2020 od 14:00. Opět budou připraveny dvě trasy, a jak je každý zdolá je jen a jen na něm. Dále bych Vás chtěla pozvat na Hasičský ples, který se bude konat příští rok, tentokrát o něco déle, tedy 1. 2. 2020 na sále „Stodolní hospůdky“. K tanci a poslechu bude hrát skupina Sekvence. Naši chlapci budou opět obcházet vesnici a nabízet lístky k předprodeji. Kdy? To ještě upřesníme.

Na úplný závěr mi dovolu, abych Vám jménem SDH Druztová popřála příjemné prožití vánočních svátků, bohatého Ježíška a do nového roku 2020 hodně štěstí, zdraví, úsměv na tváři, a hlavně pozitivní myšlení.

Za SDH Druztová
Emílie Mundlová

KOUZELNÁ KNIHA POHÁDEK

Začátkem září jsme ve třídě Sluníček otevřeli „Kouzelnou knihu pohádek“.

Pohádky obecně jsou plné kouzel a zázraků. Vítězí v nich dobro nad zlem a láska nad nenávisť. Dětem je mezi pohádkami dobře a i dospělí se k nim rádi vracejí. Naše pohádky nejsou jen tak obyčejné. Příběhy v nich s dětmi ožívají a jsou tak trochu „po našem“.

Pohádka první: „Malířská“

Chodil pan malíř světem a co viděl, to namaloval. Dokonce i babičku, která mu darovala kouzelný štěteček, a to pak bylo malování! Co potřeboval, to si namaloval – utržený knoflík, koláče, boty... A my jsme malovali s ním..

*My jsme třída Sluníček
plná kluků, holčiček
malujeme malovánky,
pomalužem všechny stránky.
Malujeme les i louku
i králíky do klobouku,
malujeme kytky, domy,
mámu, tátu, velké stromy..
a nad tím vším sluníčko
usmívá se maličko!*

Naučili jsme se pracovat štětcem po velké ploše, malovat příběh, písničku, míchat podzimní barvy a obtiskávat listy, ale i vyrábět, počítat, třídit a přiřazovat knoflíky. Stihli jsme se i podívat do Dinoparku a začali jsme s výukou plavání v Plzni.

Pohádka druhá: „Ať žijí duchové“

Tak tahle pohádka nás opravdu baví ☺ Připomněli jsme si ji promítáním ve třídě (děkujeme mamince Anetě Vejvodové za půjčení promítačky) a pozvali jsme i kamarády ze třídy Soviček.

Další naše aktivity byly hlavně o kouzlení a čarování doma i v přírodě, o strachu a o všem, co je nám nepříjemné, o hradech a zříceninách.

Užili jsme si strašidelný den v převlecích i návštěvu Muzea strašidel. Vyrobili jsme si třídní strašidlo – Ducháčka i malá strašidýlka. Prožili jsme si příběh s kovářem Kubou a princeznou na hradě Čerták. Seznámili jsme se s historií „našeho“ hradu Věžka i s pověstí o zlaté kachně a zlatých vejcích.

Jsme průzkumníci – máme rádi dobrodružství, a tak jsme se vydali podle vlastních map na cestu za pokladem. A protože jsme splnili všechny úkoly a byli odhodláni o případný nález se poctivě rozdělit, tak se nám zlatá vejce opravdu zjevila..

Naučili jsme se několik strašidelných písniček i píseň „O Martinovi“, který tentokrát na bílém koni přijel o něco později. Paní Hajšmanová nás vyfotila na vánoční foto a pomalu a jistě se blížil 1. advent.

Pohádka třetí: „Tři oříšky pro Popelku“ aneb „24 oříšků ve třídě Sluníček“

Pohádka o Popelce už neodmyslitelně patří k vánočním svátkům. Úvodní

píseň „Kdepak ty ptáčku hnízdo máš?“ nám všem připomněla, že v zimě to nemají ptáčci ani zvířata zrovna lehké při hledání potravy, a tak jsme jim do lesa donesli dobrotu a sypali jsme do krmítka za oknem. Pozorovali a porovnávali jsme stopy zvířecí i lidské ve sněhu i v blátě. S Popelkou jsme přebírali luštěniny, hledali ztracený střevíc a vymýšleli překvapení do oříšku pro kamaráda. Užili jsme si mikulášskou nadílku, adventní zpívání a každé pondělí jsme bruslili ve Sport aréně ve Třemošné.

Namalovali jsme velký hrad a s postupným rozsvěcováním jeho 24 oken se každým dnem těšili na Ježíška.

Požádali jsme babičky, zda by nám ve školce vyprávěly, jak se slavily Vánoce, když ony byly dětmi, na co rády vzpomínají a připomněli jsme si některé staročeské vánoční tradice.

Pod stromkem ozdobeným slaměnými ozdobami a ořechy jsme našli drobné i větší dárky.

Pochutnali jsme si na cukroví od maminek a také na klasickém řízku s bramborovým salátem, který nám úplně naposledy připravila naše paní kuchařka – Alena Zámečková. Ta po mnoha a mnoha letech strávených ve školní kuchyni z naší školky odchází a nám všem se bude určitě po všech těch jejích uvařených dobrotách stýskat...

DĚKUJEME TI, ALENO, a přejeme hezky strávené chvíle klidu a pohody ať už doma, na zahrádce, na procházkách, na kole, v tělocvičně... Prostě tak, jak si přeješ. ☺

Do nového roku naše školka vykročí s novou paní kuchařkou a třída Sluníček s novou pohádkou – „Ledové království“.

Ale do ledna je zatím ještě čas. Teď si všichni užijme ty chvíle prosincové, sváteční a každý podle svého přání..

Krásné, veselé a aspoň trochu zasněžené vánoce a spokojený klidný nový rok!!

Za „Sluníčka“ Iveta

SOVIČKY

V září naše osamělá školička opět ožila. Ze začátku se sice neožíval jen smích a radost, ale i nové děti ze Soviček si brzy zvykly na jiné prostředí, paní učitelky i kamarády. Teď už se můžeme naplno věnovat novému tématu a tím je PRAVĚK.

Společně s rodiči jsme se vrátili o mnoho let nazpět a zahájili naše bádání na zahradě školy při „Seznamovacím odpolední“. Děti prožily den v pravěku, kdy hledaly zkameněliny, skládaly obrázky z kamínků, procházely se nad zemí nebo sbíraly broučky k obědu. Opravdovou dobrotou pak byl dort od paní Jaroslavy Ballounové. Tímto děkujeme.

Svým podpisem (otiskem ruky) děti ztvrdily příchod do třídy Soviček. V dalších dnech pak děti vyráběly chrlící sopku, dozvídaly se pomocí písniček, cvičení, hraní a vyrábění o tom, co jedli dinosauři, kde žili, a jak asi byli velcí. 25. 9. jsme společně se Sluníčky navštívili Dinopark v Plzni a všechna pravěká zvířata viděli v plné kráse.

Jednoho říjnového rána se z naší ložničky ožívalo oddechování a dokonce chrápání ... Byl to, představte si, malý Človíček, který k nám přicestoval z minulosti. Byl na tom světě úplně sám, a tak teď s námi bydlí ve školce a děti se o něj krásně starají. Když onemocněl, vyrobily mu postýlku, připravily mu mrkvovo-jablečný salát plný vitamínů a dokonce mu uvařily pravý šípkový čaj. Trpělivě jsme mu vyprávěly i zacvičily ty nejznámější pohádky. Vyprávěli jsme mu zážitky z Muzea strašidel a také z Drakiády. Teď už je zdravý, a tak na oplátku baví on nás. Vzpomíná, jak prvně vykresal oheň, a jak to všechno bylo těžší bez zapalovačů a sirek.

U plamínků teď ještě pár týdnů zůstaneme, protože si každý adventní týden zapalujeme k obědu další svíčku a těšíme se na Vánoce. První adventní neděli jsme zpřijemnili krátkým pásmem básniček a písniček všem, co dorazili za Obecní úřad na „Rozsvícení vánočního stromu“.

Období před vánocemi je ve školce to nejkrásnější. Děti jsou plné očekávání, užívají si každou tu tajemnou chvilku a pohled na ty rozzářené dětské obličejy při „školkové“ nadílce je prostě k nezaplacení.

Chtěla bych Vám všem popřát přesně takový vánoční čas, jaký prožíváme my s dětmi ve školce. KRÁSNE VÁNOCE!!

Za Sovičky Klára Dörfler

ATLETIKA TJ ZRUČ

Letošní rok jsme dětem na kroužku atletiky opět uspořádali přespolní běh. Pro závod jsme znovu využili lesní prostory za letadly ve Zručí-Senci. Trať pro ně byla nově vyměřena a byla delší oproti loňskému roku. Z Druztové se závodu zúčastnily tři děti. V kategorii I. se na 2. místě umístila Františka Peroutková a ve stejné kategorii skončil na 4. místě Tomáš Kovanda. V kategorii III. na 6. místě doběhl Vojtěch Kovanda. Dětem gratuluji k hezkým výsledkům. Nyní se budeme i v tělocvičně nadále pilně připravovat na jarní atletické závody.

Za atletiku Karolína Řezáčová

ZPRÁVA MS ZRUČ-DRUZTOVÁ

Rád, bych vás seznámil s činností našeho mysliveckého spolku. Myslivecký spolek uspořádal několik akcí. Naší první akcí byl zájezd na výstavu do Lysé nad Labem. Další naší akcí byl třetí ročník mysliveckého dne dětí. Děti soutěžili v různých disciplínách, jako byla střelba ze vzduchovky, poznávání stop zvěře a poznávání zvěře z posedu přes dalekohled. Po vyhlášení výsledků a předání cen jsme se přesunuli k restauraci, kde si děti opékali buřty. Na závěr přijel sokolník pan Moulis. Dále jsme letos uspořádali naše tradiční střelby na asfaltové terče v Plzni v Lobzích.

Nyní bych vás rád seznámil s akcemi, které nás čekají v tomto vánočním období. Naš spolek uspořádal naháňku na černou zvěř, kde se střelili čtyři lišky. Posledními dvěma akcemi jsou poslední leč a myslivecký bál, konaný 14. prosince.

Na závěr bych vám chtěl za myslivecký spolek popřát krásné prožití vánočních svátků a úspěšný vstup do nového roku.

Za MS Zruč-Druztová
Jaroslav Navara ml.

CO VŠE SE DĚLO ZA PLOTEM JEDNÉ VAŠÍ LESNÍ ŠKOLKY BEROUNKY

V září jsme ve školce přivítali nové kamarády a ukázali jim, jak to v naší školce funguje, kde má co své místo, kde si mohou děti hrát, kde pracovat, kde ukládat svoje věci. Nově přichozí děti jsme seznamovali se školkovými pravidly na pozemku školky i mimo něj, a ostatní děti si po prázdninách

pravidla též potřebovaly zopakovat. Zejména v prvních dnech jsme si také sdělovali zážitky z prázdnin.

Do školky přibyla nová dřevěná stavebnice a děti se s nadšením vrhaly do stavění různých věží, domů, lodí a jiných modelů, někdy dle předlohy, jindy dle fantazie. Dokonce začaly dřevěné hranoly používat i pro hru mikádo. Díky této stavebnici si tak trénují zručnost, pozornost, trpělivost i logické myšlení.

Tématy měsíce byly úroda, pole a dopravní prostředky. Rozmanité plody z úrody jsme se pokoušeli vymodelovat z těsta, poznat poslepu hmatem, používali jsme je i k výtvarným činnostem. Učili jsme se poznávat plody na zahradě školky i na procházkách v okolí, v lese jsme často nacházeli různé jedlé i nejedlé houby.

Dozvěděli jsme se, co vše se pěstuje na poli, zkoušeli jsme přebírat rýži a čočku, kreslit do mouky. Prohlédli jsme si kalendář s polními stroji a následně se nám naskytla možnost zblízka si prohlédnout úplně nový obecní traktor. Na louce u řeky děti nacvičily a sehrály pohádku O veliké řepě.

Zapřemýšleli jsme, jaký je rozdíl mezi polem a loukou. Byla posekána školková loučka a vyroben sušák na seno. Děti si též vyzkoušely vyrobit strašáka na políčko s úrodou.

Libuška dovezla keramickou hlínu a děti z ní vyrobily mističky se vzorem lstečků.

Měsíc září byl zakončen svatováclavskou stezkou odvahy a Michaelskou slavností.

Říjen

Čím dál častěji nás vítají chladná rána, a tak si v době před svačinou rozděláváme a udržujeme ohýnky na zahřátí rukou prokřehlých z výtvarných činností, karetních her, stavění ze stavebnic či vaření v bahenní kuchyňce. Opakujeme si pravidla bezpečnosti u ohně.

Všímáme si stromů a jejich podzimní proměny, dozvídáme se, proč shazují listy, rozeznáváme listy stromů, obtiskujeme je, tvoříme z nich, obdivujeme a sbíráme různobarevné javorové listy, sledujeme jak se od sebe listy různých stromů ale i listy na jednom stromě odlišují. Přichází pan Rosůlek se svou lesní moudrostí, tvoříme strom, strom života s našimi kořeny a košatostí našich rodinných vztahů.

Dále zkoumáme, čím se od sebe odlišují lidé. Hledáme rozdíly a podobnosti mezi dětmi ve školce ale i mezi sebou, svými sourozenci a rodiči.

Procvičujeme si části lidského těla a seznamujeme se s některými jejich funkcemi, skládáme puzzle s tématem různých soustav lidského těla, vyrábíme model úst a také model ruky s pohyblivými prsty. Při návštěvě Karla Makoně se v terénu názorně učíme, jak ošetřit zlomenou končetinu, nebo jak si vyrobit z větví nosítka pro přenos zraněného. Na asfaltovém hřišti obkresluje postavy či jejich stíny křídou.

Koncem října se zaměříme na téma rodina a členové rodiny, povídáme si o tom, co máme rádi na svých rodičích. Nezapomínáme ani na zvířecí rodiny a jejich členy.

V měsíci říjnu nás také navštívil již delší dobu očekávaný herpetolog, který dětem přinesl ukázat několik živých exponátů – želvu, gekončíka a hada korálovku. Kdo chtěl, mohl si je pohladit či alespoň zblízka prohlédnout a přitom si poslechnout něco o jejich chování v přírodě či o jejich chovu.

O středečních odpolednech se začalo s výukou angličtiny, které se ujala jedna z maminek a zároveň rodilá mluvčí Tanja Kraisingerová. Používá různých hravých forem výuky a děti tak učení velmi baví.

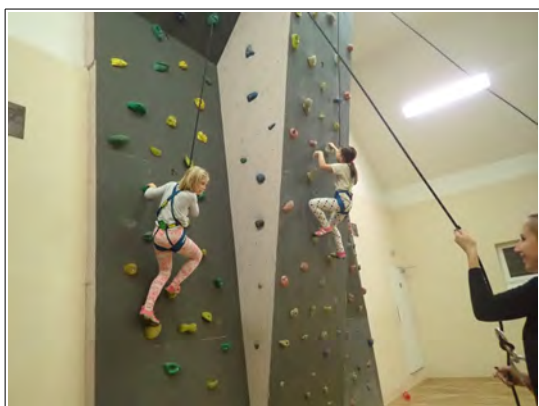
Během října jsme oslavili další narozeniny – tentokrát narozeniny naší Republiky.

Za Berounku Alžběta Kalinová

SVATOMARTINSKÁ SLAVNOST

Pošmourné počasí, mlha, studené kapky, co padají ze stromů a běda, když Vám spadnou za krk. Raději se schovat, být v teple, zalezlý a přemítat. O čem? O tom, kam plyne svět, proč jsem právě tady, kam směřuji a zda to všechno snažení a hemžení má nějaký smysl a jaký?

Ve školce se v tuto dobu překonáváme, my dospělí. Nechce se nám do té mlhy, do bláta, chceme být v teple. Děti nás ale nenechají. V němém úžasu a se zablácenými koleny a botami objevují dále i tento podzimní plískanicový svět. Jakoby nám chtěly říct – je to v pořádku. Toto období k roku stejně jako k životu patří. Je součástí nás a má nás mnohému naučit, možná přibrzdit, utlumit a nechat uzrát něco nového.

V tento čas se děje v naší školce mnoho drobných neuvěřitelných věcí, které se poskládají v obří mozaiku pozdějších dětských zážitků, dojmů, pozdější vzpomínky na to, jak jsem jako dítě vnímal svět. Z hloubi dětské duše vyvěrá pramen velké odvahy v propojení s tátou a mámou. Vychází se vstříc dobrodružství ve tmě, kde kousek po kousku je nám cesta ukázána ve svitu louče. Na konci té cesty blátivé, klouzavé a plné nerovností přichází úvaha o tom, co je v tom mém životě tím světlem, kde ho mám a jak se o něj starat, aby nevyhaslo.

V kruhu velikém plném otázek i odpovědí se pak člověk na chvíli stane součástí větší síly, která nás upevňuje v tom, že jsme důležitou součástí něčeho, co nás přesahuje. Cítíme obří pokoru. V tomto okamžiku slyšíme dusot koňských kopyt a rolničky kdesi v dáli. Blíží se k nám. Z mlhy vystupuje obrys muže důstojně sedícího na koni. Mlčí, zastaví se a jde dál. Jakoby nám chtěl své poselství sdělit jinak než slovy. Jak mu ale rozumět v dnešním světě? Když slova pozbyla významu a jsou zkratkovitá a vyřčena k tomu druhému tak, že je ani nezachytí. Co nám má postava na koni v tento podzimní čas kolem 11. listopadu říct o nás? O tom, jak žijeme? Co je to za poselství, které se vynoří ze tmy lesa a důstojně mlčky kráčí kolem nás? Budiž v nás respekt, zároveň vyvolává pocity neochvějné naděje, že i my můžeme takto vznešeně kráčet světem na svém bílém koni a dělit se o to, co nás hřeje ...

Chtěla bych na tomto místě poděkovat všem, kteří se podíleli na organizaci Svatomartinské slavnosti v naší školce, především panovi Josefu Steflovi, který se nebojí výzev, a navzdory všem nečasům nám pomáhá pro děti vytvořit nezapomenutelné zážitky!

Za Berounku Marie Peroutková

DIGITALISACE

To slovo, ten pojem nyní frčí. Znamená to číselný. V širším významu to je zpřesněný, zrychlený. Je to přechod na novou ideologii. I láska bude asi digitální. Možná i spánek, vyměšování, budeme se digitálně zdravít. Vlastně již to „čau“ nebo „nashle“ působí digitálně. Neumím si představit třeba digitální svatbu? Nebo rozvod?

Onehdy cestuji vlakem z Prahy do Plzně. V kupé se mnou sdílejí cestu tři mladá děvčata a jeden chlapec. V ruce drží mobily, listují v nich. Občas mezi sebou cosi prohodí, oslovují se vole, vole a opět se s posvátnou úctou dívají do mobilu. Ten chlapec prohodí: „Už jsme v Berouně?“ „Ještě ne,

prohodím. Ale za chvíli na pravé straně vykoukne hrad Karlštejn, perla českých hradů, chloubka krále a císaře Karla IV. Také sem často jezdil, to ostatní víte lépe, než já.“

Nikdo ani hlavu nezvedl. Po chvíli mi jedno děvče mlčky strčilo mobil před obličej – byl tam zobrazen Karlštejn. „Co tam máš, vole?“, oslovuje ji chlapec. Děvče otočí svůj mobil směrem k němu: „Ten hrad, debile!“ Chlapec s trochou uznalosti pokývne a s čitelným pohrdáním se svezí zrakem po mně. V Berouně se odmlčím až k Hořovicím a znovu poznamenám: „No, tady to městečko nazval básník Jan Neruda český Betlém, městečko cvokařů, je tu zámek se zajímavou historií, krátce tu pobývala Božena Němcová, rodiště významného českého malíře Panušky a také slavného českého houslisty ... Jestlipak víte kterého?“ Ticho, zraky upřené na mobily. „No,“ povídám po chvíli, „za chvíli na nás vykoukne zámek Zbiroh, pod ním půvabné městečko, rodiště básníka Josefa Václava Sládka, Václav Vačkář zde složil půvabnou serenádu Vzpomínku na Zbiroh, z inspirace lásky k ženě ...“ Ztratil se mi hlas. Došlo mi, že je to vůbec nezajímá. Nebyl jsem pro ně ani trochu, ale ani trochu digitalisován. Otevřel jsem si malou knížku ruské básnířky Mariny Cvjetavové a četl mlčky její sugestivní verše plné osobních zpovědí.

*Celá se svěřit rozumu a touze
jak svit, jak pohled vcházet potají.
Žít jako píči: prostě, hole, stroze
jak pán Bůh dal – a lidé nedají.*

Olda Rosůlek

POŠTOVNÍ HOLUBI

Schopnosti holubů vrátit se spolehlivě domů si všimli lidé již ve starověku. V Persii, Řecku a Egyptě se využívali k přenosu zpráv. Až do vynálezu telegrafu to byl nejrychlejší způsob. Technika ale holubi úplně nenahradila. V roce 1870 byla obklíčena Paříž s přestřiženými telegrafními dráty spojena se světem pouze pomocí holubů. Také v první světové válce byli tito opeřenci často používáni. Ve druhé válce „sloužilo“ v anglické armádě na čtvrt milionu poštovních holubů. Byli zde ve stavu až do roku 1948. Ve Francii jsou chovatelé srozuměni, že v případě elektromagnetické války zapůjčí své ptáky armádě.

Po celém světě jsou pořádány soutěže v rychlosti návratu domů. Dokáží to ze vzdálenosti až 1800 km! Tento sport získává na popularitě. Letos v březnu jeden čínský chovatel zaplatil za holubího šampiona 1,3 milionu dolarů. V anglickém Plymouthu využívali holuby k přenosu vzorků krve z nemocnice do laboratoře. Ptáci to dokázali čtyřikrát rychleji a laciněji než auta. Naposledy využil holubí poštu ve válce tzv. Islámský stát v roce 2016.

Z článku Zbyňka Janošky v Ptačím světě č. 4/2019 vybral Jiří Folk

BETLÉM

Ježíš se narodil pravděpodobně 7–5 let před naším letopočtem. Přišel na svět v Betlémě. Název místa znamená Dům chleba. Rozkládá se na dvou pahorcích poblíž Hebronu., 9 km od Jeruzaléma. Původně se místo nazývalo Efrata. Stalo se modlitebním místem bezdětných žen. Ježíš se narodil ve vápencové sluji sloužící jako stáj. Dnes ji zastřešuje bazilika Narození Páně.

Jiří Folk

TŘI KRÁLOVÉ

Dne 6. ledna se slaví svátek Tří králů. Od středověku ten den chodili po vesnici koledníci, hlavně učitelé a kněží, kropili stavení svčnou vodou a na vchodové dveře psali K+M+B. Dnes to provádějí děti ve prospěch Charity. Nápis má znamenat jména Kašpar, Melichar, Baltazar. Původně ale šlo o počáteční písmena slov latinského požehnání.

„Králové“ měli být mudrci zabývající se hvězdářstvím. Neví se, jestli byli opravdu tři. Svá jména dostali až kolem roku 500. Ježíškovi nesli zlato, kadidlo a myru. Do Betléma je navigovala hvězda zobrazovaná jako kometa.

Jiří Folk

ZE ŠKOLNÍ KRONIKY (POKRAČOVÁNÍ)

1920

Legionáři z Ruska, Matěj KŘÍŽ z č. 72

Dne 17. února 1920 přijel do Prahy další transport 300 mužů československého vojska ze Sibíře, většinou dovolenců a nemocných. S tímto transportem navrátil se do vlasti a do svého rodiště legionář Matěj Kříž z č. 72, vyučený zedník. Sloužil u 88. rak. pluku. Byl v několika bojích a zraněn. Dne 17./VI. 1916 byl u Černovic zajat Rusy a žil na to krátký čas v Mohylovské gubernii, v obci Ozerany do konce r. 1916, pak v táboru zajateckém byl v Aschabatu u Persie, po čase v Čardžuji na řece Amundavii, kdež byly již přihlášky k legiím, pak jel do Taškentu a 1./V. 1918 vstoupil definitivně do 4. střeleckého pluku Prokopa Holého jako legionář a jako takový působil do 25. 5. 1920. Tento den byl demobilisován. Do Druzdové přijel 18./II. 1920.

Legionář Josef VRBA se vrátil z č. 78

Dne 23. dubna 1920 vrátil se ze zajetí ruského zdejší příslušník Josef Vrba, v civilu dělník a přivezl si sebou ženu Rusku. Sloužil u 35. rak. pluku pěšího. Bojoval proti Rusům a 22./XI. 1914 byl zajat. Přišel na Sibir do Petropavlovsk. R. 1915 onemocněl a byl poslán do Tobolska, kdež byl až do přijetí jako legionář t.j. 4./XI. 1917. Toho dne nastoupil službu v střeleckém pluku pancéřového vlaku „Orlík“.

Legionář Josef JÍLEK z č. 81 přijel k matce domů

Josef Jílek sloužil u 35. pluku pěšího a bojoval proti Rusům. Dne 28./I. 1915 byl zajat a byl pak v ležení zajateckém v Sibíři v Melekci, r. 1917 vstoupil v Samaře do legie a sloužil pak ve 4. pluku střeleckém Prokopa Holého. Jeden a půl roku žili ve vagonech stále pod širým nebem, prošli a projeli celým evropským Ruskem, Sibíří asijskou až k Vladivostoku, odtud vyjeli 15./4.1920 a Suezským průplavem přijeli do Terstu, a pak po dráze domů. Domů do Druzdové přišel 9. června 1920.

Legionář Karel BALOUN z č. 45 přijel z Ruska domů 22. června 1920

Sloužil u 35. rak. pěšího pluku a bojoval na frontě proti Rusům 30./VIII. 1915 byl zajat a žil poté v Darnici u Kyjeva, později v Žitomiři, odkudž vstoupil 15./V. 1917 do čsl. legie – V. pluk Masarykův. Účastnil se všech operací legionářů v Rusku, v Sibíři. Z Vladivostoku vyjeli 22./IV.1920, jeli Japonským mořem, dále podél Číny, Zadní a Přední Indie, atd. průplavem Suezským do Středozemního moře až do Terstu. Tam jim dělali Italové

o další cestě překážky a museli si energicky vynutiti sami další odjezd, aby se dostali do vlasti se vším, co sebou přivezli. Do Druzdové k matce vdově Emilii Balounové přišel 22. června 1920.

Z kroniky vybral Josef Kohout

CO TAKHLE PORAZIT STROM ČI PROHLOUBIT STUDNU

(a co na to legislativa) – část II.

Je mnoho věcí, které nás lidi rozděluje a jsme na sebe stále více nesnášenliví. Ve složité době přeplněné informacemi i dezinformacemi je těžké si vybrat svoji pravdu. Aby toho nebylo málo, globální oteplení a s ním dlouhá sucha, způsobila prudký pokles podzemní vody a je důvod k sousedským sporům navíc. V některých případech došlo i k divoké honbě (kdo dříve přijde, ten dříve mele) kdo dříve strhne vodu sousedům. Jde také o hospodaření s vodou. Někteří s ní vyloženě plýtvají a říkají, jak s ní šetří a na druhé straně ti, co s ní šetří, hledají další možnosti úspor.

V každém případě se to projevuje v novelizacích stavebního i vodního zákona a dokonce i v úpravách zákona o ochraně přírody a krajiny a myslím si, že se to dotkne i zákonů jiných (zákon o půdě, zákon o lesích

atp.). Nutno úvodem dodat, že voda povrchová i podzemní není ve vlastnictví majitele pozemku. Voda je vlastníkem pozemku v okamžiku při jejím odběru v domě. Vzhledem k dalším konkrétním krokům v legislativě si potřebuji zpřesnit některé údaje. (pokračování příště)

Olda Rosůlek

30 LET SVOBODY, ALE JAKÉ?

Ano, v letošním roce jsme si právě připomněli 30 let ZMĚNY! Všeobecně se to nazývá „Sametová revoluce“, řídce také příhodněji – 30 let pádu komunismu. Každý hodnotí tuto změnu podle svého. Ten, kdo byl „u nich“, měl vedoucí funkci, známosti dané tímto systémem „nadlidí“, - ten asi rád není! Ovšem pokud včas „převlékl kabát“ a využil svých známostí, tomu je opravdu skvěle, snad líp než v jeho komunistickém ráji! To jen my – podivní a charakterní „dobráci“ jsme se museli od toho „sametu“ hodně snažit, abychom si dnes nestěžovali. Co tím chci říct? Jen to, že mně a synovi trvalo 7 let práce, než nás naše muzeum vůbec uživilo! Do té doby nás živila manželka a občas nějaký prodej dílů, které jsme zas levně

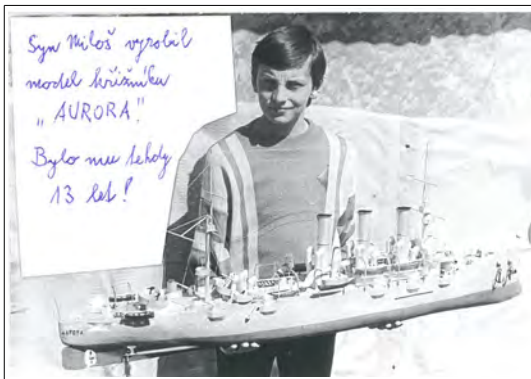

nakoupili. To píšu hlavně pro mladé, kteří si myslí, že jsme zdědili miliony! Jo, prd miliony – z poničených letadel a tanků jsme „vyrobili“ opravami a nátěrem pěkné výstavní kusy! Ano, dnes máme muzeum, o kterém se nám v roce 1989 ani nesnilo! S kolekcí dopravních letadel „východu“ jsme

dokonce předčili i státní muzeum Praha – Kbely! Ale to je vyloženě jen naši pracovitostí, pílí a aktivitou. Říkalo se: „Samochevála smrdí“, ale podle dnešních reklam by „smrděly“ snad všechny obchody – „My jsme nejlevnější, – My jsme nejlepší na trhu, – My jsme nejkvalitnější, atd. Já se nepotřebuji chválit a vytahovat, jen ten, kdo vidí na našem parkovišti „Tupoleva“ a zjistí si, že to tu dělají 2 lidi – táta a syn, musí žasnout! Stejně jako my, když jsme u nějakého muzea rodiny Junior viděli na parkovišti 70 metrů dlouhý „Concorde“. Při otázce, odkud ho mají, odpověděl pan Junior: „To jsme vyrobili!“ Vidíte, co se dá udělat!

Mě jen mrzí, že se dosud nenašla žádná parta nadšenců či známý (někoho) milionář, co by začal stavět náš hrad Věžku! Byla to moje vize, kterou jsem měl jako první starosta Druztové (viz staré číslo Věžky). Něco Vám řeknu: Jezdím 1 či 2x ročně do Německa k Manheimu na setkání sběratelů leteckých dílů. Jezdím tam víc než 15 let a vždy asi v půli cesty jsme si všimli, že na jednom kopci je zřícenina hradu, podobná u nás hradu Trosky. U hradu jsme zahlédli lešení a řekli si: „Hele, oni to opravují.“ Tak jsme to občas sledovali, lešení se posouvalo, objevila se i hotová dostavěná věž na rohu. A letos, když jsme tam jeli, povídám známým přátelům: „Dívejte se, za chvíli uvidíte v dálce na kopci, jak opravují hrad!“ Při dojetí k místu výhledu byl náhodou sjezd na parkoviště, tak jsme tam odbočili a zastavili. A já koukal, jako u vytržení. Žádné lešení, hotový hrad, nasvícený v rozích a opodál velký bílý hotel, jistě pro návštěvníky. Vidíte, tak se to má dělat! A né jen fňukat, že TO NEJDE!

Blíží se Vánoce a každý si přeje jistě nějaký dárek, nemocný hlavně uzdravení, děti hračky, mobily a počítače. Já jsem od mládí letecký modelář, a tak jsem učil syna také stavět modely a hračky, co dostal k Vánocům musel opatrovat, jinak to „autíčka bolí“! Určitě v dětství tímto nestrádal, protože na školním aktivu nám řekla jeho třídní učitelka neuvěřitelnou zprávu. Na otázku – co by si děti přály k Vánocům prý Miloš odpověděl: „Nic, já už všechno mám!“ Je to jistě o výchově v rodině a postupném uspokojování dětské touhy.

My dospělí muži se prý lišíme od dětí jen cenou svých „hraček“. Pro názornost lidského štěstí se podívejte na stříbrný dvouplošník B-534. To je můj výrobek, hodně zvětšený model pro děti, původně mé vnuky. Bohužel mezitím hodně vyrostli! To ale nevadí, jde o to, co lze udělat z modelářského plánu! Letounek umístím ve vánočním čase blízko vrat u parkoviště, abyste si ho mohli všichni prohlédnout. To je názorný příklad, CO JDE! Dříve jsem se snažil dělat nábor na výuku stavby modelů – Modelářský kroužek. Výsledek – přihlásili se jen 2 děti z 1. a 2. třídy! Sice jsem to s nimi celý rok 1x v týdnu vydržel a koncem výuky si každý odnesl domů pěkný model lodi. Ale „neohrabanost“ tak malých dětí mě utvrdila ve faktu, že větší děti o tuto činnost zájem nemají! V pořádku, ale každý POČÍTAC jim takový model nepostaví! A o to jde. Ano, já mohu hrdě prohlásit, že jsem šťastný! A k tomu jsem se tedy v životě dopracoval! A můj dárek Vám? Přihlašte se u mne, já Vás to naučím! Ale neubude to lehké, ani já to neměl!

Zamyšlení nad štěstím a dárky Vánoc napsal Karel Tarantík

VÁŽENÍ DRUZTOVŠTÍ SPOLUOBČANÉ,

dovolte mi, abych i já přispěla „svojí troškou do mlýna“ do naší oblíbené Věžky.

Při jedné návštěvě u lékaře ve Zruči se mi dostal do rukou „Zručský a senecký zpravodaj“ z roku 2019 ročník XXI, ve kterém mi nejvíce zaujala následující zpráva:

„Pes nesmí sám volně po obci pobíhat a musí být stále na vodítku.“

A já se ptám. Nešlo by toto zavést rovněž v naší obci, abychom zabránili očichávání některými psi případně jejich kousnutí?

Olga Tolarová s dcerou Martou

Z DRUZTOVÉ AŽ NA KONEC SVĚTA

V minulosti odcházeli z naší obce do ciziny pouze tovaryši a chlapi naverbovaní na vojnu. Prvním známým „cestovatelem“ byl zdejší učitel Ureš, který byl na ruské frontě zajat a dostal se až k Uralu. Josef Jílek odešel a v Anglii se stal pilotem RAF. Po válce se vrátil, ale po únoru 1948 emigroval podruhé. Dožil v Kanadě. Po srpnu 1968 odešel z Druztové Milan Ouhrabka. Osud ho zavál do Jihoafrické republiky, kde našel nový

domov. Od roku 1990 můžeme legálně cestovat a žít, kde se nám zlíbí. Lucie Bujetová a Jiří Beran toho využili (ona je v USA, on v Austrálii). Shodou okolností tři posledně jmenovaní navštívili letos Druztovou. Slíbili, že přispějí článkem do Věžky. Ten od Lucky vyšel v minulém čísle – hezký, zajímavý, díky za něj. Další budou následovat.

Jiří Folk

ADVENT

*Čekání, těšení
čtyři neděle
v usínající zemi,
při unaveném slunci,
které čeká jako já.*

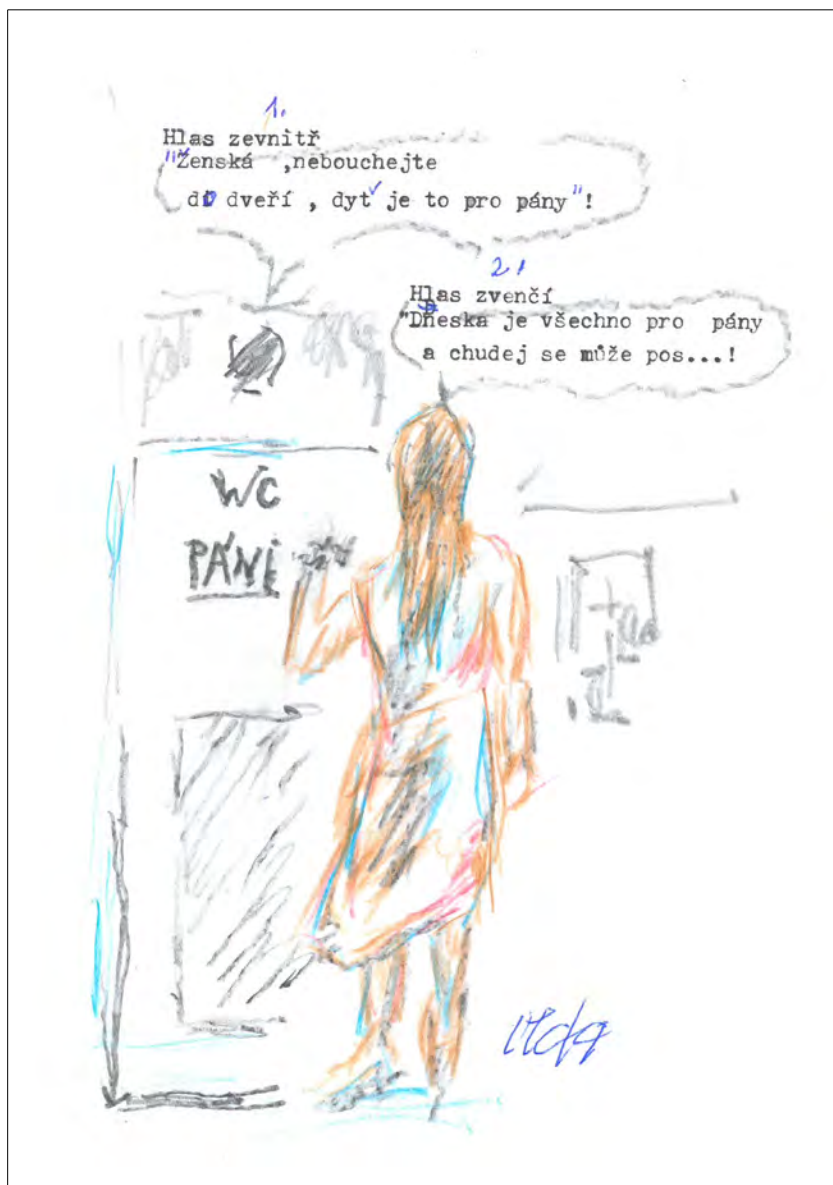
*Čekání v naději,
že Hospodin přijde
za čtyři neděle
kdy dozraje naděje,
kdy dozraje čas.*

*Naděje k slunci,
čtvrté adventní svíci
rozžehne se světlo
Narození Našeho Pána.*

Anastáz Opasek

- arcipat nejstaršího mužského kláštera v Čechách – benediktinského arcipatství sv. Markéta a sv. Vojtěcha v Praze – Břevnově.

Olda Rosůlek

VÝROČÍ OBČANŮ

V prvním čtvrtletí roku 2020 oslaví svá významná životní výročí tito naši spoluobčané:

LEDEN:

Markuzzi Ferdinand	2. 1. 1970	50 let
Beranová Jana	15. 1. 1935	85 let
Franče Petr	16. 1. 1970	50 let
Moravcová Pavla	16. 1. 1950	70 let

ÚNOR:

Černá Marcela	3. 2. 1950	70 let
Mátl Ladislav	22. 2. 1955	65 let
Štruncová Jiřina	24. 2. 1950	70 let

BŘEZEN:

Janoušková Eva	8. 3. 1955	65 let
Beranová Helena	9. 3. 1955	65 let

Obecní úřad Druztová přeje všem našim jubilantům ještě mnoho roků prožitých ve zdraví, klidu a spokojenosti mezi svými nejbližšími.

NEJMLADŠÍ OBČÁNCI

Od posledního vydání našeho občasníku se v naší obci narodili dva noví občané. Jsou to:

Arzberger Sebastian	narozen	10. 10. 2019
Eksteinová Elena	narozena	29. 10. 2019

Přejeme jim touto cestou, aby je v životě provázela radost, štěstí a aby vyrůstali ve zdraví v klidném a láskyplném rodinném prostředí k radosti svých rodičů i nás ostatních.

VZPOMÍNKA

V tomto předvánočním čase si jistě také vzpomenete na všechny blízké a známé, kteří nás navždy opustili. Dovolte i nám tichou vzpomínku na naše občany, kteří zemřeli v roce 2019. Jsou to:

Balán Miroslav	zemřel 28. 1. 2019	ve věku nedožitých 86 let
Körner Josef	zemřel 23. 5. 2019	ve věku nedožitých 81 let
Beránek Jaroslav	zemřel 6. 7. 2019	ve věku nedožitých 76 let
Neupauer Štefan	zemřel 16. 7. 2019	ve věku 75 let
Brunclíková Marie	zemřela 27. 9. 2019	ve věku 71 let
Boudová Anna	zemřela 3. 10. 2019	ve věku nedožitých 96 let

VODNÉ A STOČNÉ V ROCE 2020

- ***Stočné:***

Stočné bude vyúčtováno k 31. 12. 2020 se splatností do 28. 2. 2021.

Výše záloh:

270 Kč za osobu za 3 měsíce, pokud je v bytě tekoucí teplá voda.

195 Kč za osobu za 3 měsíce, pokud je v bytě tekoucí studená voda.

120 Kč za osobu, pokud je voda pouze mimo byt.

Splatnost k **15. dubnu, 15. červenci, 15. říjnu 2020 a vyúčtování do 28. 2. 2021.**

Cena stočného pro rok 2020 je stanovena ve výši **30 Kč/m³** (cena včetně 15 % DPH).

- ***Vodné:***

Vodné bude vyúčtováno k 31. 12. 2020 se splatností do 28. 2. 2021. Je možné si stanovit zálohy vodného, které jsou splatné stejně jako stočné k 15. 4., 15. 7., 15. 10. 2020.

Cena vodného pro rok 2020 je stanovena ve výši **50 Kč/m³** (cena včetně 15 % DPH) a paušální částka za napojení ve výši **400 Kč na rok** (cena včetně 15 % DPH).

Platby je možno zaplatit v pokladně OÚ Druztová (z provozních důvodů až od 20. 1. 2020) nebo na bankovní účet č. 4122371/0100.

DODERKY

- Ke konci roku 2019 budou prováděny **odečty vodoměrů**. Žádáme občany o umožnění jejich odečtení. Vodné a stočné bude vyúčtováno k 31. 12. 2019, v průběhu ledna 2020 budou vystaveny faktury se splatností do 28. 2. 2020.
- **Sběrné místo** za fotbalovým hřištěm bude i nadále otevřeno každý týden v sobotu i v neděli od 10:00 do 11:00 hodin.
- **Obecní úřad Druztová** bude ve dnech 23. 12. – 31. 12. 2019 uzavřen.
- **Poplatky na rok 2020** bude z provozních důvodů možné hradit v hotovosti **až od pondělí 20. 1. 2020**.

*Zastupitelstvo obce Druztová a redakce Věžky Vám přeje
příjemné prožití vánočních svátků,
splněná přání pod stromečkem a všem úspěšné vykročení do
nového roku 2020.*

Nahoře: MŠ Druztová
Dole: Atletika TJ Zruč

Děti z MŠ Druztová

VĚŽKA – Zpravodaj obce Druztová, periodický tisk územního
samosprávného celku

Vydává Obec Druztová se sídlem Druztová 1, 330 07 Druztová, IČO: 002 57 729, email: urad@druztova.eu. Vychází 4x ročně. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky, registrační číslo MK ČR E 12285. Odpovědná redaktorka Marta Mašková, redaktor Ing. Jiří Folk, grafická úprava textu Mgr. Markéta Pěčková. Za obsah článků ručí autoři. Redakce si vyhrazuje právo na drobné stylistické úpravy. Vyšlo 3. 12. 2019.

PROSINEC 2019

Náklad 280 kusů – 116. číslo – zdarma